

Svetonočna vizija.

—

Sveta noč! Tako skrivenostna je, tako tihega pričakanja polna, da bi jo oskrnulo delo. S svetano grozo je razlito koprnenje preko cele zemlje. Ožarjena okna povsodi in vse te nočno oči gledajo — in čakajo velikega trenutka. In čakal sem ga tudi jaz, čakalo ga je tudi moja duša. Tok vsakdanjih skrbib je obstal in onemel, kakor bi hipom gromeči slap izpremenila zima v ogromen krištal.

Sveta noč — tako čista, da bi jo omadeževal šum listov čitane knjige. Zaprl sem oči in upognil glavo. Moja duša je vzletela nazaj — kakor prebujeni metulj od rože do rože — v preteklost.

In ta resni in svečani mir prekinja tupatam ubrano brnenje božičnih zvonov. Iz hiš se glasijo stare, lepe božične pesmi.

Tiha noč, sveta noč.

— Prva sveta noč v tujini!

Ni tega krajinstvenega, svečanega čustva, kakor nekdaj. Ni pravega v družbi milijonov, a moj koprne-

Lepi in svečani so bili božični dnevi v domovini. Spominjal sem se čustev, ki so me vedno obdajali o Božiču. Na svet večer se me je vedno polaščalo neko posebno, nepopisno čustvo — in kaj se me ne bi.

Tisti, mirni in resni so taki večeri. Nekaj otožnega in težkega je v tem miru, v ti resnosti. Nočne sneze vstajajo iz dolin, dol z grebenov gor prihajajo in se širijo čez hribe in doline.

Ko so zagorele nad mojo glavo zvezde, ko so od parka iztegnile črne jelke v slovenskih, belih rokovenah dolge roke v pozdrav, sem vzdihnil. Hrepeneč sem se ozrl na zvezde, celo roko sem dvignil proti njim, kot ojrok iz zibeli. — Toda zvezde so gorele v kipečem ognju,

še pštevanja do svetotajnega večera v moji duši. Prazno je moje srce, kakor pusta noč, z meglo nasičena. Napolnila me je grenkost.

Sedel sem sam... Kakor bi se stene ozke sobice začele bližati druga drugi, kot bi se nižal strop in mi grozil, sem se prestrašil. Strahoma, kakor begunec sem bežal iz sobe — v vežo — iz veže ven — v ledeno noč.

In ozrl sem se po parku. Velikokrat me je že potolažil, velikokrat razveselil. Ali nocej...

In šel sem in se vrnil v svoj skromni stan. Legel sem v temi — in tema je zagostila moje trudne misli...

— Čemu vse delo "čemni ves napor", je govoril dvom, ki je vstal iz temnega kota in se mi počasi bližal. "Tvoj rod leži na tleh, navajen, da ga opazi vsak, ki gre preko polja. Ti ga kličeš, on je gluhi,

ti mu daješ bisere, on jih meče v blato — igrača za bogastvo, napotuješ uživanju. Če ga božaš, ga razješiš, ker ni vajen tega. Če mu ponudiš na dlani srece, vzame je kakor lisjak kos jedi, pa jo nese v gozdu, se nasiti in se vrne, da bi rekel, zahvaljen za dar. — Ne dvigaj torej, kar je na dnu! Ne bo plaval kak men po vrhu reke!"

Zdržuil sem se. — Kako sem prislušal na te misli ta večer? Kdo mi je govoril? Zakaj vstajajo dvomi v moji duši?

Zopet sem se potopil v misli. Prepodil sem dvom iz svoje duše in radost se je razlišila v meni. — Zasvetite se so mi oči in sreča in upanje se je naselila v meni...

Giblje se na dnu! Tlačeni bodo

planili kvišku. Že rožljajo verige — sebe na temno ravan — na dno zapuščene votline. Pa je vzkliklo od tam iz nizkosti — rastlo in razprostrlje veje drevesa čez zemeljsko oblo. Tako tedaj, takoj sedaj. Pene bodo splahnele — gramož od tal pa bo zid dal novo stavbo. Ljudstvo dela in trpljenja, kovanjo kakor jeklo, bo zadoleno kakor bron in zapelo nove pesem — o rojstvu, ki se je spoločno v trpljenju, — ki je bilo nošenje v odpovedi in poročenje v gorskih. — In tedaj poročen: bratje, napolnil je sveti dan, rodil se, kakor sveti Božič, na trdem ležišču, paljno od bogastva proč — v hlev. Veseli se, moje ljudstvo; treso naj se zlati stoli in svilene halje naj oblečejo raševnik — zakaj poraja se med narodi veliki dan — od dne do ljudstva....

Mir ljudem na zemlji!

B o ž i č.

—

Od davne dobe se obhaja v vseh deželah, kjer se je razširilo krščanstvo, Božič, ali rojstvo Kristovo. Povsod je to praznik ljubavi in radosti; povsodi je to da namenjen, da se svojega bližnjega osreči in da vsakdo živiša srečo. Ta notranji pomem božičnega praznika, darovanje, osrečitev bližnjega in samega sebe, je vžrok, da se je slavljenje Božiča tako razširilo. Ravnog tako, kakor je te vrste praznovanje obstalo že davno pred pričetkom krščanstva, zamoremo biti prepričani, da bode obstalo tudi po krščanstvu — kajti človeku ni treba biti niti malikovalec, niti kristjan, temveč le takozvani moderi človek, da zamore iz dna svoje duše občutiti božično čustvo.

Prazniki so v življenju svakega ljudstva kar največjega pomena. V sedanjem, hitrem modernem življenju, so prazniki redkeji, nego so bili prej, kajti zanje sedaj ni časa. Ima bāš radi tega moramo onih, par praznikov, kar jih še imamo tem lepše praznovati. Dan, v katerem se zamoremo odpočeti in ga preživeti v veselju, dan, v katerem je vse drugačno, lepše in veselje, nego v navadnem vsakdanjem življenju, pomenja okrepanje za telo in dušo. In vse to nam da si nabavi božična darila, ker ji primata božični dan. V marsikakej ma radi pičil denarnih sredstev in ne za Božič marljivo dela, kajti mogoče kupovati drugod. Vendar pa

kuhajo in peko se jedila, kakoršna imata cel imenik onih, katerim je treba dati darila: lastnej deci, otrokom sorodnikov, par prijateljem, starej materi in strem — nijeden ni pozaben. Konečno se spomnita tudi na naslednje otroke, ker so siromaki nedavno izgubili očeta. In ko sta z kupovanjem gotova, sta celo v tej predajalnici za njune raznere izdal obilo denarja. Toda to nič ne de, kajti obe obdarita svojice in znanec izpredno trada, ker to napravi njima in vsem, koje obdarita izredno veselje.

Pred vsem pa je Božič praznik otrok. Le tam, kjer so otroci, zamore vladati prava božična radost. Vsak mati naj skribi, da je na sveti večer zbrana vsa rodbina in da nihče ne manjka. V najožjem rodbinskem krogu in v najsiromašnejši hiši, je močno slaviti praznik tako lepo in tako veselo, da ostane v otročji duši spomin na ta večer neizbrisljiv.

Ob areni — na sveti večer.

—

Arena, ta volečastna in zgodovinska stavba, ta velespomenik svojedobne rimljanske mogočnosti, umetnosti in slave! Bodil ob žarkem solcu, bodil ob sviti blede lupe, vselej deluje nekako skrivenostno, tajinstveno in imponirajoče na cloveško dušo.

Vselej ko me vodi pot mimo nje, obstaja mi pogled na nje veličanstvu in zamišljaj se nehote v ono, davno minulo dobo rimskega gospodstva, v dobo, ko je vsezmogni rimski orel razprostiral svoja krila nad tem ozemljem.

Čudni občutki navdajajo človeka, ko hodi po podjemelskih — z nedolžno krvjo namočenih — rovin, kjer je zdilovalo nešteto nesrečnih, v zabavo drugim na smrt obsojenih žrtev!

In ko se visoko nad seboj oziraš na mogočno ložo rimskega cesarja in ono njega namestnika in na ogromne galerije, na katerih je bilo prostora za kakih 30.000 gledalcev, zahajaš v duhu v takratno bujno dobo, v dobo polno življenja, strasti in — barbarizma, ko se je iz teh lož in teh galerij burno pokalo, kadar je nesrečna človeška žrtev — podlegla kremljemu divjih zveri ali padla pod

mečem rabeljna ter zadostila s tem meje odvedel v svojo rodoljubno družino, stanujočo v prijazni hišici strasti "visoko kulturnih Rimljakov."

* * *

Bilo je na sveti večer. Tiha, jasna, napol mrzla noč razprostrela je svoja krila nad vojnimi pristanom in trdnjavskim mestom. — Skozi zaprtia, napol zaslonjena okna večih in manjih hiš prihajala je na ulice svetloba božičnih drevesec, čulo se je semterja petje veseli deči, stojec ob jašnicah, tu pa tam melahnoliko udarjanje vrbnega klavirja, a iz nekega reyna seljaškega stanovanja prihajala mi je na ulo — molitev.

Sveta noč! Noč polna poezije, fantazije in spominov izza brezkrbnih mladostnih let. Nikdar tako, kakor v tej noči, se človek živeč v prijazni svetu, ne spominja rojstnega kraja takoj živo in se ne čuti tako zapuščenega in osamljenečega.

Zamišljeno stopam mimo veličastne arena. Tam od katedrale mi prihaja na uho donjenje božičnih zvonov, katerih glasovi odmevajo od visokih arenških sten ter se tajinstveno izgubljajo tja čez široko morsko plan.

Prav spavajoče delovali so na mestu ti glasovi ter me trenutno v dinu izvabili tja daleč pod vznožje Julijskih alp, kjer mi iz otroških let žive spominji na svete večere.

"Mi te že čakamo, a ti stošči tu!" vzdramil me je znani glas prijatelja Davorina, prisledtega mi nasproti, ki

li mi najbolje razpoloženi in veseli, zrla je ona zamišljeno v strop, ali pa vrtela med prsti verižico, višejo pa preko vratu. — Le redkokedaj se je ljubo nasmehnila in ko se vjej najini pogledi, misil sem, da gledam skozi njene velike črne oči globoko tja v njen dušo. — In vendar mi je bila neumljiva, bila mi je uganka in njen vedenje ptuje, kar me je tembolj mikalo, da bi jo spoznal poblibjje.

"No otroci, sedaj pa spat, svečine se pogore, a vi ste zaspani?" zaklicala je gospa ter spravljala dremajoče otročice k počitku drugega za drugim.

"Mi bomo pa še dva, milostljiva?" sem pošalil. "O ne, za vas še dva, tri, kolikor se bo vam poljubljalo; ali ta je za gospico. Kaj mislite, mi imamo tudi lepo gospicu!" je odgovorila gospa prikralca na sosednja vrata: "Gospica Ružica, čaj je gotov!"

V sobo je stopila vitka črnolasta devojka in je v hrvatskem jeziku prijazno pozdravila.

"To je gospica Ružica R..., predstavil mi je davorin. — Par navadnih družbenih fraz in posedi smo okolo mize, obložene s čajem.

Duhovita gospa nam je pripovedovala razne kratkočasnice, a Davorin je posegal semterja vmes s svojimi humorja polnimi dovtipji. V nakanjenem veselju in zabavi mineval nam je čas svetega večera.

"Ali nekaj mi je bilo neumljivo: vedenje gospice Ružice. — Ko smo bi-

zrli je ona zamišljeno v strop, ali pa vrtela med prsti verižico, višejo pa preko vratu. — Le redkokedaj se je ljubo nasmehnila in ko se vjej najini pogledi, misil sem, da gledam skozi njene velike črne oči globoko tja v njen dušo. — In vendar mi je bila neumljiva, bila mi je uganka in njen vedenje ptuje, kar me je tembolj mikalo, da bi jo spoznal poblibjje.

"No otroci, sedaj pa spat, svečine se pogore, a vi ste zaspani?" zaklicala je gospa ter spravljala dremajoče otročice k počitku drugega za drugim.

"Mi bomo pa še dva, milostljiva?" sem pošalil. "Kaj teže čakamo, a ti stošči tu!" je moja sobica, a skozi okna je krasen razgled po skoraj vsem mestu in daleč tja na sinje more, preko Brionskih in Kvarnerskih otokov."

"Nadaljevanje na 3. strani"

Brez vse skrbi bodešlahko potem, ko naročiš vožnje listke za svojo družino, prijatelja ali sorodnika pri tvrdki Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y., katera za potnike skrbi da pride zanesljivo in v najkrajšem času do svojega cilja.

Piši za vožnje cene in pojasnila.

VSEM GENJENIM NAROČNIKOM, KAKOR TUDI VSEM ROJAČOM ŠIROM AMERIKE ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE.
"Uredništvo".

Požar v Yonkers, N. Y. Pet osob zgorelo.

V IMENOVANEM MESTU JE PO NOČI NASTAL POŽAR V NEKI STANOVANJSKI HŠI.

Pri tem je zgorela vsa rodbina, ki je štela pet osob.

NEVSPEŠNI REŠILNI POSKUSI.

Včeraj je nastal v trondastropni leseni hiši na vogalu Wakefield in Glover Ave., v Yonkers, N. Y., požar, ki se je tako hitro razširjal, da se niso zanogli vsi stanovniki pravčasno rešiti in da se je pri tem rodilka, ki je stela petor osob, zadušila.

V oni hiši je bila nastanjen neka groceitajska trgovina in kraj groceitaje je bila pekarna. Pek Fredericks je stanoval s svojo rodbino v drugem nadstropju zajedno z rodbino Thomasom. V tretjem nadstropju sta stanovali rodbini Cunningham in Oberlander. Pek, imenom Tober se je mudil v bližini hiše, ko je videl, da je prišel iz njegove pekarne prihajati plamen. Ljudje, ki so stanovali v tretjem nadstropju so bežali po resilihi leštvah do prvega nadstropja, od kjer so jih prinesli gasile na varno. Tudi Johnsonovo rodbino so na jednati učin rešili, le Johnson se je onesvestil v dimu, predno so ga prisneli na varno. Gasile so že misili, da so se rešili vsi stanovniki, ko so potem, ko so po požarju prostore hiše preiskovali, pronašli, da je moralna vsa Fredericksova rodbina umrli v dimu in plamenu. Imenovana rodbina je imela tri, od treh do devet let stare otroke.

Coroner je mnenja, da je nekdo hišo iz zlobnosti začgal in je vsled tega odredil strogo preiskavo.

VOJNA MORNARICA V NAŠI LUKI.

10,000 mornarjev bode praznovale božični praznik v naši luki.

Severoatlantsko brodovje naše vojne mornarice je tekom včerajnjega dneva dospeло v newyorskemu luku, kjer bode vseh deset oklopne ostalo preko božičnega praznika. Ladije so povsem tiho dospele na Hudson River in nadaljnje ladije pridejo, semkaj še tekmo današnjega dneva. Na ladijah je 10,000 mornarjev. Še pred praznikom, oziroma jutri dobro mornarji in častniki pol milijona dollarjev plače v dodatkov, nakar dobre mornarji teden dni dopusta, tako, da bodo zanogli priti vsaki dan na kopno. Ladije so bile na potu od ponedeljka naprej in prihajajo iz Hamptona Roads, Va., v New York.

V našem luku so dospele sledene ladije: Kansas, Vermont, Connecticut, Missouri, Wisconsin, New Hampshire, Minnesota, Rhode Island, Nebraska, New Jersey, kakor tudi pravljalna ladija Panther in bolniška ladija Sedaca.

Potres v Novi Šotiji.

Sydney, N. S., 22. dec. Severno od Cape Breton je bilo včeraj čutiti več potresnih sulkov, kteri so bili najhujši v okolici Invernessa. Nekaj časa je bila brzjavna zvezda ustavljenja. Škoda je neznatna.

Božična darila za predsednika.

Washington, 22. dec. Iz vseh krajev republike so pričela prihajati darila za predsednika Tafta in člane njegove rodbine. Včeraj je dobil Mr. Taft dva velika zaboja za Božič, v katerih sta bili dve oljnatni sliki, in sicer jedna, ki predstavlja njega, dokim je na drugi naslikana vsa njegova rodbina. Obe sliki je naslikal nek mal Italijan v New Yorku. Slike nista bila umetniški izdelani.

Mohorjeve knjige

samo naročnikom že raspomali. Kedr rojakov jih želi imeti in jih ni prej naročil, naj nam določi \$1.30 in mu pošljeni šestero knjig po eksprese ali po pošti registrirano.

Upravnštvo "Glasa Naroda".

Rejaki v Clevelandu, O., in okolici jih dobi v podružnicu

FRANK SAKSER CO.,
6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Izreden mraz v Texasu.

Vsestransko veselje.

POLICIJSKA SODIŠČA SO ZNIZALA DENARNE KAZNI RADI PIJANOSTI.

Vsled tega sedaj vsi Texanci v trojni meri pijejo, da se tem bolj ogrejejo.

IZREDNA RADOST.

El Paso, Tex., 22. dec. Po vsem Texasu je zavladal izreden mraz, tako, da kaže topomer le deset stopinj nad ničelo. Kljub temu, da tukajšnje prebivalstvo ni navajeno takemu mrazu, je pa pričelo moliti, da bi mraz tako napredoval, da bi topomer kazal saj deset stopinj pod ničelo. Zato pa prebivalci ne molijo, ker imajo morda mraz nad vse radi, temveč radi tega, ker imamo v tukajšnjem mestu pametnega sodenika imenom Lea, kajti on je prvi, ki je uvaževal sedanji mraz in je — zniral denarno kazeno radi pijanosti od \$3 na \$1.

Ko so sodnika vprašali, čemu je to storil, je dejal, da se mu ljudje smilijo, ker v Texasu nima ničesar prave zimske oblike, tako da je povsem naravno, da se vsakdo greje z pristnim whiskyjem. Zniranje kazni radi pijanosti bude tukaj veljalo za toliko časa, dokler bude vladala sedanja zima, oziroma mraz.

Pokrovnik Tallman je takoj pričel izdelovati račune na podlagi sodniške odredbe, oziroma znižanja denarnih kazni. Pri tem je izpeljalo trijeti življenje, kar je izračunal, da je temperatura padla od 30 na 10 stopinj nad ničelo, vsled česar je bila denarna kazena znižana od \$3 na \$1. Ako pa pada temperatura še za nadaljnji dvajset stopinj, potem bodo moralno sodišči vsakemu pijanemu arogovanem plačati še po \$1 "po vrh". Na ta način je samoumevno, da vsi ludje sedaj prosijo Bogata, da bi poskrbel za te hujši mraz, kajti potem bode vsakdo pli, da dobi od sodišča navedeni dolar nagrade. Ko pa zaprete ta dolar, bude zopet postal pijan in potem gre zopet lahko k sodišču po nadaljnjo nagrado.

Božični darovi za Cherry, III.

Cléago, III., 22. dec. Dvanajst tukajšnjih aldermanov se poda danes v Cherry, III., da obdarijo rodbine ubitih premogarjev z božičnimi darili. Aldermani vzamejo seboj vagon, poln slasčic in igrač ter oblek, katera dirla bodo razdelili med vloge in otroke nesrečnih premogarjev trpinov, ktori so morali umrli v rovnu tamošnjem St. Paul Coal Company, kjer se je pripetila grozna razstrelba, pri kateri je moralno do 400 premogarjev umrli.

Smrtonosni plini.

Pottsville, Pa., 22. dec. V premogovem rovu Bast od Philadelphia & Reading Coal and Iron Co. v Ashlandu se je podrla velika stena sklavinja in premoga. Temu je takoj sledil prihod velike količine strupenih plinov. V onem delu rova je bilo nekaj nad trideset premogarjev na delu, kateri vsi so běžali z rovo, kar so jili nesle nege. Vsem se je posrečilo priti na prostot, le jeden premogar je pred izhodom onesvestil, tako, da je moral umrli. Njegov truplo so kasneje našli v neposredni bližini izhoda iz rova.

Smrtonosni plini.

Gloversville, N. Y., 23. dec. Včeraj popoludne so zgoreli hlevi Keystone hotela in požar je pri tem zatekel tudi tri človeške žrtve. Ko so požar pogasili, našli so trupla neštečnikov v nekej mali sobi prvega nadstropja hlevov. Coroner je preiskal njihova trupla in dognal, da so vse trije vsled dima zadušili.

Bomba v premogu.

Henry M. Spohn v Newarku, N. J., je našel, ko je doval premog v svojo peč, v posodi, v kateri je imel premog, tri funte težko bombo, katero je potem izročil oblastim. Slednje so prepričane, da bi bomba zadostovala za razdejanje vse hiše. Policijska sedaj preiskuje, je li kedo namenil dejanje bombo v premog. Spohn izjavlja, da nima sovražnikov, kateri bi ga nameravali z bombami poslati v večnost.

Naznani.

Rojakom naznajamo, da slovenske Pratike še niso dospele iz Slovenskega. Kakor hitro se to zgoditi, pričemo z razpoložljanim Pratikom onim rojakom, kteri so jih naročili. Naročila se obravnavajo še vedno sprejemajo.

Upravnštvo.

Vsem rojakom in rojakinjam širom Zjednjenev držav vošim tem potom

NAJVESELEJŠE BOŽIČNE PRAZNIKE!

FRANK SAKSER.

Konec Cookove slave.

Vse ga ostavlja.

VES SVET SE SEDAJ "ODKRITELJU" SEVERNEGA TEČAJA NORČUJE; NJEGA NI NIKJER MOGOČE NAJTI.

Verojetnost Pearyjevih zatrjevanj o njegovem potovanju, postaja vedno večja.

COOKOVI DOBIČKI.

Vsled izjave kodanjskega vseučilišča, kjer je izjavilo, da dr. Cook ni dokazal, da je bil kedaj na severnem tečaju, so pričeli vsi pristaši dr. Cooka ostavljati in sedaj ga ves svet kar najstrožje kritikuje. Na ta način si je pridobil dr. Cook sicer vedno, toda dokaj žalostno in deloma tudi srečno reklamo, kajti zanj večne bitki.

MRTVECI IN JETNIKI.

Bluefields, Nicaragua, 22. dec. Pri Ramu se je pričela danes druga krava bitka med četami bivšega predsednika Zelaya in vodja vstačev, generala Estrada. Kakor se tukaj zatrjuje, so se pričele Zelayeve čete umikati, kajti so morale so velike zgube, tako, da so morale končno ostaviti svoje utrjene postojanke. Vstačka vojska jim je sledila na odprt poloje, kjer se je danes vneha še bolj krava bitka, kajti na polju ni prostora, v katerem bi se doalo uspešno braniti. Tudi vstačka vojska ima velikih zgube, vendar je pa bila v tujini zvezna, da je Zelayeve čete na raznih krajih pregnala.

Danasnja bitka je bila izdatno bolj obupna, kakor ona, ki se je vrnila včeraj, in tudi izgube so brezvonomno blago z tem, da zatrjujejo, da je najbrž obolen na duhu vsled napadov od strani Pearyja, tako, da ni poslal pravih zapiskov v Kodanji. Le dva izmed milijonov njegovih obvezateljev, sta mu še ostala zvesta: kapitan B. Osborn, ob arktičnega klubnika, in dr. Cookov brat, ki se bavi v Brooklynu z prodajo mleka.

Kapitan Osborn zatrjuje, da bode verjet dr. Cook, dokler se osobno ne prepriča o izjavi kodanjske vseučiliščne komisije.

John R. Bradley, kjer je pokril vse izdatke za ekspedicijo dr. Cooka, kar ga je veljalo \$50.000 je tudi zelo zadovoljen, kajti izjavil je, da se je načelno poslušati neprestana poročila o severnem tečaju, in da se vsak človek v svojem življenju naj enkrat lahko zmoti. Tako se je tudi on zmotil v dr. Cooku.

Pristaši comanderja Pearyja se pa naravnopravno veselje, da se je za Pearyja vse obrnilo na boljše. Peary je takoj, ko je zvedel, da je bil Cook baje na severnem tečaju, svetu naznani, da je to nesramna laž, toda ujedno izjava je vsakdo smatral za zavist in je nihče hotel verjeti.

Kje se mudi dr. Cook ni nikomur znano in tudi njegove žene ni moglo niktaj najti. — Vsa njegova odlikovanja od strani kodanjskega vseučilišča, kakor tudi danskega kralja, bodo sedaj prekladi, kajti sedaj je dr. Cook proglašen za največjega gojufa sedanjega stoletja, kajti nikomur se ne še ni posrečilo včer mu je prinesel način na kajt.

Bluefields, Nicaragua, 23. dec. General Estrada je v bitki pri Rami polnoma porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

Bitka se je vrnila izven mestnega ozida. Ranjence so pripeljali semkaj. Iz križarke Zjed. držav "Des Moines" so izkrcali združenike in bolniške strežaje, da pomagajo ranjenec.

Managua, Nicaragua, 23. dec. General Gonzales, poveljnik vladinim vojskama, brzo včeraj, da je prišel danes med vladinimi vstačimi četami do bitke, v kateri so bile Zelayeve čete poražene. Vstačke čete so vodili takozvani generali Mena, Chamorro, Matto in Fornios Diaz. Baje je bilo 600 ljudi na obeli strane ubitih in mnogo vjetih.

Washington, 22. dec. Ameriški konzul poroča iz Bluefields, Nicaragua, uradoma, da je prišel danes med vladinimi vstačimi četami do bitke, v kateri so bile Zelayeve čete poražene. Vstačke čete so vodili takozvani generali Mena, Chamorro, Matto in Fornios Diaz. Baje je bilo 600 ljudi na obeli strane ubitih in mnogo vjetih.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

Bitka se je vrnila izven mestnega ozida. Ranjence so pripeljali semkaj. Iz križarke Zjed. držav "Des Moines" so izkrcali združenike in bolniške strežaje, da pomagajo ranjenec.

Managua, Nicaragua, 23. dec. General Gonzales, poveljnik vladinim vojskama, brzo včeraj, da je prišel danes med vladinimi vstačimi četami do bitke, v kateri so bile Zelayeve čete poražene. Vstačke čete so vodili takozvani generali Mena, Chamorro, Matto in Fornios Diaz. Baje je bilo 600 ljudi na obeli strane ubitih in mnogo vjetih.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je bilo 600 vojakov ubitih in ranjenih; 1900 Zelayeve vojakov se je udalo in z njimi zajedno tudi njihov poveljnik, general Gonzales. Kakor se zatrjuje, sta bili v bitki ustreljena tudi dva državljana Zjed. držav.

General Estrada je v bitki pri Rami porazil Zelayeve čete. Na obeli straži, je b

(Nadaljevanje iz 1. strani.)

"Smem li opazovati poezijo močujošega večera v vaši družbi, gospodine?"

"Prosim, Vaša prijaznost mi bo prav draga" je odgovorila Ružica smehljače, odprla vrata svoje sobe, prizgala luč in mi pokazala na odprtlo okno: "Vidite, tu se koncentruje vsa moja zabava tega sveta!"

Prišniona sva se k oknu, kjer se je nama nudil res krasen pogled! Tik pod nama se razprostira kolosalna arena, mestne hiše bliže v neštivilo lučicah, nad nama zvezdnato nebo, ki se divno zreali v mirni morski gladini, a iz daljave prihaja nama na uho pritrskavanje božičnih zvonov. "Tako krásno je tukaj, a vi gospoda ste poleg vse te krasote — vsaj meni se zdi — melanholični!"

"Res, skoraj vse moje življenje je nepretrgan melanholija! — Kako tudi ne? Mamica mi leži že davno v hladnem grobu papir ne vidim skoraj nikdar, vedno je vkrean na vojni ladiji. — Stanujem si pri zelo dohrib ljudeh, vendar sem ptuja, prepuščena bolj sama sebi. — In teda, ko vidim da se drugi veseli, takrat se vedno žalostim. — Radostno in pazljivo sem vas poslušala, ko ste pripovedovali o visokih gorah v zelenih planinah, o vinorodnih gricilih, kristalnih in bistrih rekah. — Zdeleno se mi je, kakor bi se nahajala tam kje ob bistrji Soči. Res, lepa mora biti vaša slovenska domovina!

Poslušala sem vaše petje, videla vas veselega in pri tem mislila: zakaj ni meni dano, biti tako srčna in zadovoljna kakor ste Vi! — Glejte, meni je to vse drugače. — Familarno sem prepusčena drugim, a hrvatska domovina moja mi je nepoznana. V liciju nas učijo ptuje zgodovine, ptuje literature in izogibijo se skrbno vsega, kar je našega. V mojem življenju sploh ni točke, ki bi mi privočila malo veselja. Naj bo, saj bo kmalo konec, kajti na očetovo željo, pojdem že v jeseni — kakor pravi on — v svrhu višje naobrazbe dalet od todi v neki samostan. Tam se zapro vrata za menoj za vselej."

Pri zadnjih otočno zgovorjenih besedah si je z rokama zakrila lepi obrazek, jaz sem pač molče slonel polog nje in premišljeval njen povest. Kaj tudi ti lepo mlado dekle nešrečno? Potem pa je res nesrečen ves svet! mislil sem si. — In ti misliš, da so srčni drugi, — da sem srčen jaz, zato, ker — prepevam! Ironija! V življenju prihajojo pač omamljivi trenutki srčne, — stalne srčne ni. Oni, ki sanja o stalni srčni, ta kruto varja samega sebe! — Taka je usoda, ako tudi ne vseh, vendar velike večine ljudij. — Ko je človek najbrzobronejši in skoraj srčen, takrat se ukraj "goljivka kača" iz svojega brloga, zasaja — nič hudega slutečemu — strupen zobe v zdravo meso. A ko je prisadela skelečne rane, tedaj leže zopet, zadovoljno zvija se, v svojo prejšnjo zasedo.

"O prijatelj! in vi gospoda, čaj je na mizi!" se je začul med vratim, kakor iz sna. Opazil sem, da dr. Davorin glas, ki me je vzdram v eni roki njeni nežno ročico, a z drugo da jo gladim po lepem vrečem liciju. In ni mi rekla — nikar!

Dobro sredstvo.

"Ti Jaka, ali veš za kako dobro sredstvo proti mojemu radečemu nosu?"

"Seveda — piš tako dolgo, dokler ne postane moder."

Nepričakov odgovor.

Žena: "Strašno, da sem se omozila z možem, ki je vedno pijan."

Mož: "Kaj misliš da bi te poročil, če bi bil trezen?"

Prijeti požigalci.

V Ballston, Spa, N. Y., so artovali hlapec Daniel Blondina in njegovo ženo Josie, ker sta priznala, da sta tekmo zadnjih tednov večje število poletnih hlač ob jezeru Saratoga požgala in odnesla, kar je bilo v njih kakve vrednosti. Na ta način sta napravili za \$20,000 škode. Blondina so ljudje videli, ko je požigal.

Kako postanejo dečki kadile.

Trenton, N. J., 22. dec. Dečki, ki obiskujejo ljudske šole v tukajšnjem kakor tudi v drugih newjerjenskih mestih, postajajo vedno bolj strastni kadile eigaret, in sicer vsled tega, ker so v nekaterih škatljah cigaret slike znanih igralcev base-ballne. Samo da dobre te slike, kupujejo dečki eigarete in tako se priuče kadenju. Poleg tega se dečki tukaj tudi hitro naučeigrati na karte. Vsled tega je policija tukajšnjega mesta sklenila, da bode skrbela za to, da se strogo izvrše zakoni, ki se niso stari 16 let, eigarete. Oni, kateri so dosedali prodajali dečkom cigarete, se bodo morali vsled tega zagovarjati pri sodišču.

Ozračenju se po sobi mi je obstalo oko na mali — sicer že znanimi — s glatom obrobljeni spominski knjižice. Radovedno sem jo odpril in pod mojim, na božični večer napisanim "spominom" sem opazil verz z Ruženčnim podpisom:

"Ne ubranijo mi vrata samostana, zidovja sivega preslaba je obrana, da b' v duhu ne uhajala tja čez doline: kjer sem ostavila tak' ljubke mi spomine..."

Tja, — kjer ob oknu sem motrila sveto noč, — In daljave se oglasil je zvon pojoč!"

Skozi okno, kjer sva skupno slovela na sveti večer, sem zamišljeno tja preko sivih trdnjav, plavajočih ladij, na črno, nemirno zibačoč se morje.

Zopet se gledajo božični zvonovi in njih glasni odmevajo čez hrib in plan!

Cenik knjig,

katero se delo v salogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N.Y.

MOLITVENIKI

DUŠNA PAŠA v platno vezano 75¢.
broširana 60¢.

JEZUS IN MARIJA, vezano v slonost \$1.50, fino vezano v usnje \$1.20, vezano v platno 50¢.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obresa 90¢.

NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50¢.

OTROŠKA POBOŽNOST 40¢.

POBOŽNI KRISTJAN 60¢.

RAJSKI GLASOVI, 40¢.

SRCE JEZUSOV, vez. 60¢.

SKRBI ZA DUŠO v usnje \$1.20.

SV. ROŽNI VENEC, vez. \$1.00.

Sv. URA v usnje vezano \$1.20.

VRTEMČE NEBEŠKI, platno 70¢, slo-

nokost imit. \$1.50.

UČNE KNJIGE

ABESEDDNIK SLOVENSKI, 20¢.

AHNOM NEMŠKO — ANGLEŠKI

POLMAC, 50¢.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.

BLEIWEIS KUHARICA, fino ve-

zano \$1.80.

ČETRTO BERILO, 40¢.

EVANGELIJ, vezan 50¢.

GRUNDRASS DER SLOVENI-

SCHEN SPRACHE, vezau \$1.25.

Hrvatsko — Angleški RAZ-

GOVORI, veliki 50¢.

HITRI RAČUNAR, 40¢.

KATEKIZEM, veliki, 40¢.

NAVODILO KAKO SE POSTANE

DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5¢.

NAVODILO ZA SPISOVANJE

RAZNIH PISEM, vezano \$1.00.

PODUK SLOVENCEM ki se hočajo

naseliti v Ameriki, 30¢.

PRVA NEMŠKA VADNICA, 25¢.

ROČNI SLOVENSKO — NEMŠKI

SLOVAR 40¢.

ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI

SLOVAR, 30¢.

SLOVAR SLOVENSKO — NEM-

ŠKI Janež-Bartel, fino vezan

\$3.00.

SLOVAR NEMŠKO — SLOVEN-

SKI Janež-Bartel nova izdaja,

fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEM-

ŠCINE BREZ UČITELJA, 40¢.

SPISOVNIK LJUBAVNIH IN ŽE-

NITOVANJSKIH PISEM, 35¢

VOŠČILNI LISTI, 20¢.

ZGODE SV. PISMA STARE IN

NOVE ZAVEZE, 50¢.

ZBIRKA LJUBAVNIH IN ŽENITO-

VALNIH PISEM, 30¢.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE

KNJIGE.

ANDREJ HOFFER, 20¢.

AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90¢,

nevez. 70¢.

AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20¢.

DARON TRENK, 20¢.

BELGRAJSKI BISER, 15¢.

BOŽIČNI DAROVI, 15¢.

BERAČICA, 15¢.

BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20¢.

BUCEK V STRAHU, 25¢.

BURSKA VOJSKA, 30¢.

BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI-

TEZ, 10¢.

CAR IN TESAR, 20¢.

ČRNJ BRATJE, 20¢.

CERKVICA NA SKALI, 15¢.

CESAR FRAN JOSIP, 20¢.

CESARICA ELIZABETA, 15¢.

CIGANOVA OSVETA, 20¢.

CVETINA BOROGRAJSKA, 40¢.

CVETKE, 20¢.

ČAS JE ZLATO, 20¢.

DAMA S KAMELJAMI \$1.00.

DARINKA, MALA ČRNOGORKA,

20¢.

DETELJICA, življenje treh kran-

skih bratov, 20¢.

DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU,

50¢.

DOMA IN NA TUJEM, 20¢.

DVE POVESTI 20¢.

DVE ČUDOPOLNI PRAVLJICI,

15¢.

ELIZABETA, 30¢.

ENO URO DOKTOR, veseloigriga, 20¢.

ERAZEM PREDJAMSKI, 15¢.

EVSTAHIJA, 15¢.

FABIOLA, 60¢.

GENERAL LAUDON, 25¢.

GEORGE STEPHENSON, oče Le-

leznic, 40¢.

GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70¢.

GOČEVSKI KATEHIZEM, 20¢.

GRIZELDA, 10¢.

GROFICA BERAČICA 100 zv. \$6.50.

GROF RADECKI, 20¢.

GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige

fino vezane \$4.50.

HILDEGARDA, 20¢.

HEDVIGA, BANDITOVA NEVE-

STA, 20¢.

HIRENLANDA, 20¢.

HUBALD PRAPOVEDKE 20¢.

IVAN RESNOLJUB, 20¢.

SVETA NOČ, 15¢.

ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20¢.

ŠALJIVI SLOVENEC, 75¢.

ŠTIRI PO

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

VICTOR VALJAVEC, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
pol leta	1.50
Isto za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Europa za vse leto	4.50
" " pol leta	2.50
" " cel leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvemni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošiljati po
Money Order.

Pri spremembah Kraja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
izvlečče naznani, da hitrejše najde
naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta na
so:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Civilizacija.

V vsaki razpravi o civilizaciji čitamo, da so beli ljudje na čelu civilizacije in da so oni takoreč gospodarji nad vsemi ostalimi ljudmi na svetu, kateri niso bele polti, kajti vse, kar imamo danes na svetu na prednega, je delo belih ljudi.

Vendar pa ne moremo trditi, da so beli glede civilizacije baš prvi na svetu, oziroma, da so nekako vzvrsna bitja, katera vladajo nad tovariši drugih narodnosti, ktere nimajo bele barve, kajti tudi v naši takozvani civilizaciji je mnogo takega, kar spada pred vsem v nekako inferiornost. In ljudstvo, med katerim so najti take pojave, se nikakor ne more pribavljati k civilizovanim ljudem. Ljudje, oziroma narodi, kateri store vse, kar je v njihovih močeh, da združujejo neprégledne vojske, narodi, kteri kolijo in ubijajo jeden družega v vojnem, ne da bi kaj storili za stare matere, ktere so vzredile deco, se nikakor ne morejo pribavljati k civiliziranim.

Cloveško pleme, ki si prilažeja planete, na katerem bi zamoglo lepo in brezkrbno živeti tisočkrat bolj ljudi, kakor jih je sedaj na naši zemlji, kateri pa skrbijo za to, da je brezkrbnost poznana le neznanini manjšini, dočim se mora večina ubijati za svoj vskdanji živež, ni civilizovana.

Vsled tega lahko smemo trdimo, da na svetu ni prave civilizacije. Vsi smo še divji ljudje, kajti vse zatiramo slabotne in siromašne, dočim se klanjam onim, kteri vsevajajo in se zajedno tolzimo s tem, da sanjam o jednakosti, dobrodelnosti in znanstvu. Naša bela civilizacija ni druga, nego civilizacija podlosti, tisanca in krvoljčnosti.

Vsekako je pa naša civilizacija v toliko napredovala, da zamoremo trditi, da so beli ljudje v toliko napredovali, da so civilizaciji najbljži, kajti oni so daleč pred azijskimi in drugimi le nekoliko civilizovanimi ljudmi. Čemu so pa beli ljudje nadkritili ostalo svoje tovarishe, ne more nihče navesti. Mogoče so napredovali, ker jim je bila osoda bolj mila in bolj naklonjena, ali pa tudi vsele tega, ker se jim ni bilo potreba bojjeti z naravnimi silami v toliki meri, kakor drugim narodom, ki so v takozvani civilizaciji zaostali.

Ogromna večina učenjakov je prepričana, da se je dvojno žival, kateri pravimo človek, razvila tekom tisočletij izake užje vrste živali in učenjak, so tudi prepričani, da se je takozvani primitivni človek pojaval ob jednem in istem geološičem času na raznih krajih naše zemlje. Veliki učenjak Haecel je mnenja, da so prvotni ljudje bili potomeci doka različnih, vendar pa jedna drugi naj nekoliko podobni živali, kar je lahko razvajati že iz tega, da so si tudi današnji ljudje v Avstraliji, Afriki, Aziji in Evropi medsebojno dokaj različni. Seveda je vse to le domnevanje; vse so bode pa tekom časa dogonal, dasiravno je za sedaj še nemogoče.

Vsekako pa nam je znano, da zamsko pleme v Afriki ni zamoglo napredovati vsled tropičnega solnca, tropičnih kač in vseh drugih neprijetih, ktere so tropični pokrajini nam lastne. Pošljimo pa primer tisoč najjačih belih ljudi v Afriku, oziroma v tamošnje ekvatorijelne kraje, kjer naj se sami bojujejo proti tamošnjim pogledom.

razmeram. Ne bode minola niti doba dveh generacij, in ni jeden izmed teh belih ljudi ne bode več pri življenu.

Mesto, da bi toraj označevali zmore kot inferiorme ljudi, je mnogo bolje, ako jih spoštuemo, kajti oni so jedino pleme, koje se je bilo v tisočletju in tisočletju, oziroma neprégledne dobe proti vsem nepriljekam, ktere so lastne afriškega podnebja. In morda se tudi ne motimo, ako trdimo, da je baš v zamorech ona sila in moč, katera jih bode po pretekli nadaljnji tisočletji povzgledi, nad vso sedanjo takozvanou civilizacijo, kar se bode zgordilo gotovo v dobi, v kateri bodo zamogli oni za pogodovati z razmerami, v katerih morajo sedaj živeti.

Vsi imamo navado, da smatramo bravko kože ljudi za nekaj izredno važnega. Vse to je pa odvisno od solnea, in toraj nikakor ne tako važno, kajti ako solnce stoteja in stolajnjazd jo je prešinil po vsem telesu drhtij in takrat se je vselej ozrla vame; prijela me za roko in čutil sem, kako krčevito se stiskajo njeni prsti.

Naenkrat mi položi roko okoli vrata in me strastno privije k sebi; polozila je mojo glavo na svoje prsi, mlade, svete in bujne...

Nato pa mi je zopet dvignila glavo in me poljubovala dolgo in vroče.

Iz ust jih je prihajalo samo nerazločno hropenje divje, strastno in o-mamno...

Nisem se ji branil, pustil sem ji, da me je poljubovala in privijala k sebi.

Nato se ji je pa iz grla iztisnil glas:

"Ah, Milan, zakaj me ne ljubiš?"
Zakaj te ne ljubim, dete?

In takrat sem izpogovil veliko laž svojega življenja, takrat, Marta, sem žrtvoval žrtve svoje žrtve.

Odgovoril sem:

"Suj te ljubim, Alma!"

In sklonil sem se k nji ter jo poljubil.

Stresla se je po vsem telesu, ovila svoje roke okoli mene in jeeljala:

"Ti me ljubiš, ljubiš!"

In zopet me je poljubovala.

"Tvoja sem, Milan! Tako divje te ljubim! Ljubi me, Milan! Tebi se žrtvujem, tvoja sem, na, tu sem, tvoja, tvoja!"

In privila me je k sebi.

In, Marta, žrtve je zahtevala žrtve, prišel je trenotek, ko sem potrdil z žrtvijo svoje življenja laž.

Prišel je trenotek, ko prestane volja, ko človek postane bog ali žival.

In jaz sem postal žival...

Vstal sem in se ozrl na njo.

Ležala je pred menom na divanu, razmrščeni in v neredu so ji padali črni lasje na belo blazino, razgaljena, prsa so se ji divje in nemirno dvigala — na pol zaprite in mokre oči so bulile tako divje in strastno v me, a na ustih je igral top, brezizrazen nasneh.

Polastila se me je nekaka groza, zbal sem se je, ko je ležala pred menom v svoji strasti slaba, onemogla.

Spoznal sem, da je ona za-me žrtvovala veliko in plamtečo žrtve, da je žrtvovala to žrtve ona, ki je nisem ljubil; žrtvovala se je v misli, da v ljubezni ni greha, a spoznal sem jaz greh, velik greh, ki se je razstril nad menom.

Ljubezen ne pozna greha, toda jaz nisem ljubil Alme, in to je bilo prokletstvo, to je ona grozna žrtve žrtve.

Stopil sem bližje in se sklonil k njemu obrazu; zgrabili me je z obema rokama in privila k sebi, a njena zardela usta so blazno sopla.

"Ah, pridi, pridi!"

Njeno tanko telo je dritlelo, a iz dušnika ji je prihajal dih, zastal in onamljiv, polu strasti, divje ljubezni, a v njenih očeh sem bral divjo duševno omamo.

It ne vem, kaj je bilo, da se me je polastil momentano brezmejan stud in zaničevanje do te ženske.

Pahnil sem jo od sebe, kakor pahneš pocestno vlačno, ki se te oprijemlje v temni ulici, da je bolestno zažečala in me plašno pogledala...

Zgrabil sem svoj klobuk in bezkozki vrata po stopnje, čul sem, kako me je klicala, a jaz se nisem menjil za to, božal sem na cesto...

Temno je bilo naokoli, ko sem šel domov razburjen in plašen...

A Alme od onega časa nisem videl več; pripovedovalo se mi, da je zbolela in me napravljali, naj jo obiščem, ali tega nisem storil.

Mogoče je to bilo edino prav in dobro, kar sem storil v svojem življenju.

Kmalu sem odšel iz onega mesta. Kakor Ahasver se sedaj potikam po svetu brez miru in življenja. Nikjer nisem obstanka, čutim, da mi peseš moči, jaz pa čakam in se veselim konca."

Pavlič je prenehal pripovedovati, naslonil se je na roko in se zamišljen igral s zrcalom.

Jaz pa sem molče sedel poleg nje.

Moči in Hubert, brata.

Julijana, sestra.

Bodi mu lahka tuja zemljica!

Clarksville, Pa.

Mihail in Ivana Vadnai,

starši.

Mihail in Hubert, brata.

Julijana, sestra.

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York

razmeram. Ne bode minola niti doba dveh generacij, in ni jeden izmed teh belih ljudi ne bode več pri življenu.

Smililo se mi je ubogo dekle; mili sem si: Ti me ljubiš, ljubiš! A kaj ljubiš? Morda moje izgubljeno življenja, moje uničeno srečo...

In zopet sem se spomnil Marte!

Kako ponosen in zavesten bi bil da bi ti, Marta, sedela tako pri meni, a to so le sanje...

Moči pot gre niz dol in jaz drvim v velikih korakih po nji do konea, da deprinsem svoji psihični sliki — Marti — svojo zadnjo žrtvo, da polozim na žrtev svoje strte nade in svoje ideale, svoje propalo življenje...

Nato je zopet umočil.

Postalo mi je dolgčas in reklo sem:

"Pojdiva!"

"Da, res, pojdiva od tod! Greva kam drugam, bolje se bova zaba-vala!"

Poklicala sva natakarico, ki je prisla k nama, plačala sva in odšla; na poti pa mi je reklo Pavlič:

"Dobro, da sva odšla, samo močila sva jih."

Zasmjal sem se.

Hodila sva nekaj časa po mestu, potem pa zavila v ozke in temne ulice, ki se po njih plazijo seneck tukce, ki vodi iz Novega mesta. Toplice v Metliko. Deset minut od Semča ali bolj deset minut od hiše bode novi kolodvor. Pred hišo je paši prostor pripravljen za gostilno ali vinsko obrto.

Kdor ima veselje do vinoreje ali vinske kapčije, nudena mu je najlepša prilika. Prodaj za zelo nizko ceno in tudi ne zahtevam, da se mi vse takoj plača.

Za natancna pojasnila se obrnite na lastnika:

August Kužnik,
8232 Connecticut Ave., S. E.,
(23-24-12) Cleveland, Ohio.

Iščem mojega brata MATIJA KENDA, doma iz Boeve na Primorskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da naznam njenega brata: John Kenda, P. O. Box 206, Herminie, Pa.
(23-28-12)

Arcool, Ark.

Cenjeni gospod urednik:

"Pošiljam Vam stroš \$11.00 za vdove in sirote v Cherry, Ill. Darovali so sledenje:

"Po \$1.00: Jakob Bergant in Anton Kobal; po 50c: Tomaz Mravilj, Fran Bergant, Andrej Olge-mut, Fran Fortuna, Fran Galicic in Ivan Sprajcer; po 40c: Fran Teréek; po 25c: Fran Kržišnik, Ivan Dogorin, Fran Goličić, Jernej Naglič, Anton Rupnik, Jurij Štimac, Fran Robnik, Ivan Gavzoda, Fran Pintar, Josip Pintar, Anton Pesar, Matevž Babič, Miklavž Babič, Fran Butarac, Štefan Štimac, Fran Štimac in Fran Kumars; po 20c: Matevž Naglič in Josip Mutarmet; Izidor Matič 15c; po 10c: Ivanka Naglič, Štefan Zaleški, Alojzij Schmidt in Matevž Maškin.

Vsem darovalcem srčna hvala!

Jakob Bergant.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. M. Gilbert, Minn. Ne priobčimo, kajti v vsaki deželi so drugi običaji, ktere mora vedno oni spoštovati, ki uživa gostoljubnost one dežele, v ktero je prišel, ne da bi ga kedovabil.

Poz

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANZ SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROČNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunle, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 823, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

B. A. E. BRALLIER, Grace St., Conemaugh, Pa.

Cenjena ruščica, oziroma njih aradniki so ujedno prošeni pokljiku: denar naravnost na Blagajnika in nikan drugem, vse drugga doprave pa na glavnega tajnika.

V sluhaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, sploh kijersibidi v poročilih glavnega tajnika take pomanjkljivosti, naj se to nemudoma učiniti na urad glavnega tajnika da se v prihodnjem pogravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Iz urada predsednika Slovanske Delavske Podporne Zvezze v Conemaugh, Pa.

Noveletno vočilo krajevnim društvam in članom Slov. Del. Podp. Zvezze.

Kot predsednik naslovnega organizacije, si štejem v dolžnost vočiti vsem krajevnim društvom in članom S. D. P. Z. veselje božične praznike in srečno novo leto.

Se par dni in dokončali bodoemo leto 1909. Zato ne bode odveč, ako spregovorim nekoliko o naši vili, organizaciji. Seveda ne moremo podrobnosti razmotrovati, a ozirati se hočemo na najvažnejše tocke. Predno pa moremo razpravljati o tem, moramo podati nekoliko pojasnila.

Kakor znano, je bila naša Slov. Del. Podp. Zveza ustanovljena leta 1908, in sicer 16. avgusta, s 46 zavednimi člani v Conemaugh, Pa. Ono število tvorilo je št. 1 z imenom Botitelj. V prvo pomoč so nam pridomogli zavedni naši slov. tovarisi iz Johnstowna, Pa., z novim društrom Pomočnik št. 2. Par dni pozneje stopili so na površje naši najblizjiji rojaki v Franklino, ter dalji Zvezni podvojeni moč s 45 člani z društvom po imenu Zaveznički št. 3. Tem so sledila nadaljnja nova društva in tako je Zveza naraščala od dne do dne.

Glavni odbor je uvidel potrebo konvencije in zato je sklenil na svoji redni seji isto objaviti v glasilu Glas Svobode, objednem pa tudi zadevo naznani krajevnim društvom. Društva, prepričana potrebe konvencije, so odobravala karak glavnega odbora ter se je tako sklicala prva konvencija dne 28. junija 1909.

Zbor bratov delegatov je rešil svojo težko nalogo nepričakovano izvrstno, kar je bilo pozneje razvideti iz zapisnika v glasili Glas Naroda, katera so bila sestavljena na tem zborovanju, odgovarjajo koristim članov in društv. Iz kterečkoli mesta so rojaki dosedaj zanj povprašali, našli so odmev v novonastavljenem društvu. Dokaz temu je, da se je število društva povejilo, in se več, kajti organizacija šteje danes 25 društva.

Toraj bratje, nepričakovano krasen vsebi smo dosegli v tem kratkem času, in za to se imamo zahvaliti v prvi vrsti cenjenim bratom ustanovnikom, karor tudi zavednim članom. Hvalo, bratje, izrekam vam na tem mestu, ker ste pridomogli v prid in ponos naši mladi Delavski Zvezni.

Hvalo izrekam tudi listu Glas Svobode, kteri nam je bil v prvo pomoč kot glasilo naše organizacije.

Sedaj stoji naša vrla Zveza na podlagi, s ktero se strinja danes približno 800 članov.

Tudi v priljubljenem letu 1910 ni dvoma o napredku naše razvijajoče

Conemaugh, Pa., 21. dec. 1909.

Mihail Rovanšek,
predsednik S. D. P. Zvezze.

Zdravju

najprimernejša pijača je

LEISY PIVO

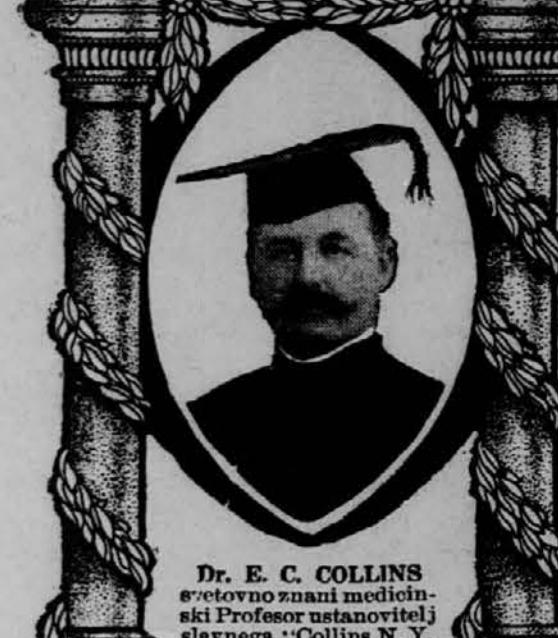
kterje je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmelja. Radi tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.

Leisy pivo je najbolj priljubljeno ter se dobi v vseh delovih gospodinjstev. Vse podrobnosti zveste pri Gosp. Travaljkarji 6102 St. Clair Ave. N.E. kjer Vam drage volje vse pojasni.

**THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY
CLEVELAND, O.**

COLLIN'S NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

Ustanovljen 1897.

Dr. E. C. COLLINS
svetovno znani medicinski profesor ustanovitelj slavnega "Collins N. Y. Medical Institute" in pisatelj prekoristne zdravilne knjige "Človek, njegovo življenje in zdravje".

Uradne ure—Vsaki dan od 10-5 pop. Ob nedel. in prazn. od 10 do 1. V torek in petek od 7-8 zvez.

BERITE DOKAZ RESNICE!

Usojam se Vami naznani, da sem sedaj hvala Bogu popolnoma zdrav ter ne triv več na ŽELODOGU IN TELESNEJ SLABOSTI, od moje prejnine težke bolezni nimam več niti najmanjšega znamenja. Moja najljubljedna Vam hvala in od Boga plača ker nisem nikdar mislil, da bi zamagal v tako kratkem času popolnoma zdraviti. Istočasno se moja žena in hčerka po uporabi Vaših zdravil popolnoma zdrave počutite. Moja dolžnost je, Vas vsakemu bolniku najtoplje priporočati. Vaš najhranelejši

JOSIP KISLAN, Tremely, Grasselli, N. J.

Na tisoč takih in enakih zahvalnih pisem se nahaja v Collins New York Medical Institute. Kdor se poveri v zdravljenje tega zavoda sme biti siguren, da se nahaja v rokah izkušenega zdravnika. Dobra zdravila so najgotovje sredstvo za ozdravljanje vase, tudi najzastrele boljeni ker po njih vsak bolnik v najkrajšem času gotovo ozdravlja. Pridite ali pišite v materinem slovenskem jeziku na THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE •

140 West 34th Street, New York, N.Y.

Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelj.

PROSTOVOLJNA ZAHVALA.

Gospa Kisan
katera je bila zelo bolna in slabotna žena, je sedaj popolnoma zdrava in mati čvrstih in zdravih otrok.

Pošljite še danes za 15 centov poštnih znakov za prekoristno knjigo "Človek, njegovo življenje in zdravje" "Vsaka slovenska družina bi jo mogla imeti".

V padisahovej senci.

Spisal Karl May; za G. N. priredil B. P. L.

SESTA IN ZADNJA KNJIGA.

Ž U T.

(Nadaljevanje.)

"Da, z temi lopevi je treba zelo previdno in pametno ravnati," pravi konadži. "Saj ste sami slišali da sumi Nemec mene in tebe, da držimo na našimi prijatelji. Ta gajen ima ludici v telesu in posebno v očeh. Vse vidi. Toda danes je njih zadnja noč."

"Ali res tako misliš?"

"Želite bi tako! Misliš sem si že, ker poznam svojega svaka, ogljarja; tudi pekla se ne boji. Ali, edkar sem videl te može, sem začel dvomiti. Previdni in preden z obenem."

"Kaj to? Niž jim ne koristi."

"No, oni, ki napoved z golim nožem medveda in ga premaga, ne da bi bil sam te kolikaj ranjen, zgrabi tudi mojega svaka za vrat."

"Do tega ne sme priti. S zvijačo jih zvabimo v past, iz ktere ni rešitev."

"Paje se varni pred kregljami!"

"Le se verjami tega! Efendi se je san o tem smejal. In ve bi tudi bilo tako, ali mi se drugega orožja, kakor puška? Sicer pa do strelnjanja ali do neča sploh ne pride. Zvabil jih bolemo v jamo in pred njo začigali pripravljen les. Potem se morajo zadušiti."

"Da, mogoče je, da bude moj svak tako ukrenil, toda oba Aladžija zahajela, da mora efendi pasti od njihovih rok, Barad el Amazat hoče pa onega usmrstiti, ki se imenuje Oško. Neko maščevanje je med njima. Odsvetval sem jure, a oni pristanejo na tem, da jih počakajo v ludičevi soteki in jih tam umorijo z prako ali čakanom. Radi tega sta vzela moji obe praci seboj."

"Taki osli! Potem pride na vsak način do boja."

"O ne! Ti tujevi sploh ne bodo imeli časa za bran, ker bodo napadeni in zaseče."

"Ne upaj preveč. Kolikor poznam ludičeve sotiske, tam ni za zahrbni napred pripravnega prostora. Skriti bi se morali na lev ali desni v grmičevju; to pa ni mogoče, ker so pečine na obeh straneh tako strme, da ni mogoče splezati na nje."

"Potem se jako motiš. Poznam en prostor, ki je seveda edin, kjer se zamore splezati na nje. Od leve pride neka voda. Kdor se ne boji nekoliko mokrotre, pride lahko po strugi gor."

"Ali vedo to?"

"Aladžija poznata pokrajno ravno tako dobro, kakor jaz."

"In hočeta res splezati na vrh?"

"Seveda."

"Saj imata vendar konje seboj!"

"Te boste prej spravila pri mojem svaku. Od njega do omenjenega prostora ni večdaleč. Vrneta se in splezata na pečine. Čakan, vrjen iz vrha, mora zdobiti vsako glavo, in če bi bila iz železa. Prostor poznam kako natančno. Treba je hoditi kakih petdeset ali šestdeset korakov po vodi in skuhata stena je premagana. In če se gre potem kakih stopedeset korakov med drevjem in grmičevjem, se pride do prostora, pod katerim se soteka zavije. Onemu, ki stoji tam gori, ne more oditi noben človek. Tam je prostor, ki bode postal grob teh tujevec."

"Hudiča! To je za-me nevarno!"

"Zakaj!" vpraša Junak.

"Ker sem lahko tudi jaz zadet."

"Ne boj se! Dobro znata meriti!"

"Na to se ne morem zanesti. Slučaj je zelo zahrben tovariš."

"Potem ostani nekoliko zadaj!"

"Če to storim, moram biti na to pripravljen, da storijo tuje istotako."

"Potem je naprej. Studenec bodeš gotovo videl. Ko opaziš ovink, se dejal tako, kakor bi se ti konj plasil. Parkrat ga udariš, da oddirja. Naprej. Potem te ne more čakan zadeti."

"To je eino, kar zamoren storiti."

"Sicer budem po tovarišem se posebej naročil, naj dobro pazijo, da te ne zadenejo."

"Ali sočas z njimi govoriti?"

"Gutovo! Kdor ni pri deliti navzoč, je v nevarnosti, da ničesar ne dobi. Jezi me, da je moj konj mrtev. Sedaj moram iti pes."

"Ta prideš prepozno."

"Tega ne verjamem. Jako dober tekač sem."

"Toda z našimi konji te vendar takoj dohitimo."

"Ali meniš, da budem odšel tako pozno? Kakor hitro se najem, se odpravim."

"Potem lahko pred nami prideš."

"Gotovo, če se Nemec nezmisli, s svojimi tovariši prav kmalu odimini."

"Do tega ne bode storili, bočem že jaz skrbel. Zadrževal ga budem na vse mogoče načine, da ne bode mogel priti hitro naprej. Če bode treba se tudi zgubiti. Seveda se jim mogoče vzbudi sumnja, ko zjutraj opazijo, da si odiši."

"Kak dober igavor se bode že načel — —"

"Sedaj mi dim tako udari v nos, da moram potegniti glavo nazaj in stopiti na stran. Ko potem zopet notri pogledam, vidim, da je Junak vstopil. Prisluškovanja je sedaj konec, ker bi me moral takoj opaziti, če bi pogledal proti oknu. Radi tega se vrnam k svojim tovarišem nazaj in se tiso zravnati njih vsemedem."

Ko potem premisljam, mi pride misel, da bi takoj odrinili; a zopet jo zavraču. Pokrajine ne poznamo in končali bi gotovo vresniči svoje besele, nameč, da bi nas toliko časa vodil po ovinkih, dokler prodajalec oglja ne bi prišel na določeno mesto. Radi tega je na vsak način bolje, če ostanemo. Junak je nevarni prostor tako natančno popisal, da moji puzljivosti nikdar ne more oditi. Upam, da budem že načel kako sredstvo, da odravnem nevarnost.

Ko potem premisljam, mi pride misel, da bi takoj odrinili; a zopet jo zavraču. Pokrajine ne poznamo in končali bi gotovo vresniči svoje besele, nameč, da bi nas toliko časa vodil po ovinkih, dokler prodajalec oglja ne bi prišel na določeno mesto. Radi tega je na vsak način bolje, če ostanemo. Junak je nevarni prostor tako natančno popisal, da moji puzljivosti nikdar ne more oditi. Upam, da budem že načel kako sredstvo, da odravnem nevarnost.

Ko potem premisljam, mi pride misel, da bi takoj odrinili; a zopet jo zavraču. Pokrajine ne poznamo in končali bi gotovo vresniči svoje besele, nameč, da bi nas toliko časa vodil po ovinkih, dokler prodajalec oglja ne bi prišel na določeno mesto. Radi tega je na vsak način bolje,